

کلاوسور (2)

رهحمان سؤفی

دمهو ئیواره بوو، پالتۆکهه له خۆمهوه ئالاند، سهر و ملمم توند داپیچا؛ کهوشم له پئی کرد و وهدرکهوتم. کهزه بای پاییزی سهر و گوئیلاکی مرۆقی دهتهزاند. له نیوهی ریدا پئی حسام که دهسکیشهکانم له بیرچووه. دهست و پهنجهم وا تهزی بوون، ئهنگوستهکانم له گو کهوت بوون. به کوفه کوف و ئوفه ئوف خۆم کرد به سالتونی ئهجمهنی ئهدهبی دا. به کردنهوهی درگاکه باوشنیکم سهرما لهگهڵ خۆم برده ژووی. روانیم، دیم وهستاساله، خاله سهید و یهک دوو ناسیاو که ئهوانیش وهکوخۆم هۆگری ئه دهبیات بوون؛ لهوئ دانیشته بوون.

وهستاساله گوتی « فهرموو، وهره! لیره سهندهلی به تاله » چووم، لهنزیک پهنجیرهکه، له پهناهی ئهوانهوه دانیشتم. چهن کهسی دیش به نامازهی دهست و دهنگی بهرز به خیرهاتنیان کردم. منیش به سهر لهقاندن و دهست به سهینگهوه گرتن، ولامم دانهوه.

کلاوسور، ههئیدایه و گوتی « ماموستا بهو بآلته و سهر کلاوتهوه ههر له کۆنه ئاغا دهچی »

دهمزانی کلاوسور، کویی دیشی و له کویوه دهوئ. ههچم نهکوت، ئهوه نهبی؛ به ماناوه روانیمه وهستاساله. ئهویش پرووی کرده کلاوسور و به گالتوه پیکهینهوه گوتی « بهلی، راست دهفهرمووی، ههردهلی باباغای رحمهتیه تازه له راوهکهو گهر اوتهوه »

کلاوسور خۆی گرژکرد و به تورمیهوه گوتی « جا، بو لاتاو داویی وهستا! » ئهوهی گوت و پرووی کرده خاله سهید و گوتی « ئادهی خاله سهید ئهوه پهنجیره یه بکهوه! »

کیژۆلهیهکی لهچهکهسهوز نارهبازی خۆی دهربری و گوتی « چی پهنجیره بکهوه! سارده، رهق دهبینهوه؛ ئهگهر زورت گهرمایه بچۆ دهرئ »

کلاوسور به ناقایلهوه گوتی « له بهرگهرما نایم. ئوکسیژن نییه. لهوانیهه بخنکیم. بو تئ ناگهی؛ خۆزگه رۆژیک تئ دهگهیشتی! »

کیژۆلهی لهچهکهسهوز کوتی « بهلی ههر ئاغا دهزانی ئوکسیژن چیه! بویه حالت زور خوشه؛ برۆ بابه تو کیهی »

بهلام سهیرهوه بوو، خاله سهید خۆی شلوئ نهکرد. ههر وهکو لهگهڵ ئهویشیان نه بووبئ سهری له سهر نووسراوهکه ی ههئنهبری.

کلاوسور، هاتهوه قسه و گوتی « حهح، خاله سهید گوئی گرانه »

خاله سهید مۆرهیکی لیکرد و گوتی « گویم گران نییه، بهلام ئهوکچانه سهرمایانه. ئهوه نییه هاواریان لی پیدا بوو؛ بو نابینی؟! »

کلاوسور به گورتهکانی لهخۆدا و چوو پهنجیرهکهی کردهوه. چهن کهسێک که له نزیکي پهنجیرهکه دانیشته بوون، چوون به گزی دا.

کیزۆله لهچکهسهوزهکه ههستا و پهنجیرهکهی پیوهدا و گوتی « کاکای یاخی سهه مامانه »

کلاوسوور گوتی « بۆ ئهونده ناسک و نارنجیت، رفیقهکانی تو ئهوه له شاخین »

کیزۆلهکه گوتی « ئهمرۆ، رۆژی زانسته؛ زانکۆ کار بردی له شاخ باش تره. »

کلاوسوور گوتی « خاتون! وادیاره، تازه کهپۆت نهشتهکاری کردوه؛ به بۆن نازانی. ههواى ئهم سالۆنه ئهونده گهراوتهوه؛ پیاو دهخنکینی »

کچ و کوریکى، لاو بهقهلم تهقهیان له میزهکه هینا. کچهکه به دهنگیکی نهرم و شاعیرانه گوتی «تکایه، هاورییان بئ دهنگین!» کورمهکش هاودهنگ بهدوای ئهودا گوتی « ئهگهر ئیزن بدن، با بهرنامهی ئهمرۆمان دهس پینیکهین. خوشکه تریفه فهرموو!»

تریفه دهفتهریک به دهستهوه، چوه پیش تریونهکه. مقو مقویهکی کرد و لیوی به زمانی دا هینا و گوتی « ئهم چیرۆکهه تازه نووسیوه، بۆتان دهخوینمهوه » ئهمهی گوت و دهستی کرد به خویندنهوه:

(کاتیک شهه تهواو بوو، مهمو گراوه بۆ زیدهکهی. هیچ ههوانیکی له خاوی خیزانی نهبوو. نیواره بوو، چوه کافهستهورانی جامی؛ نانی خوارد. به دزیهوه کهمیکى ویسکیش ههلقورانده. له کافهکه دههکهوت. ژنیک لینی نریک بووه و گوتی « ئهوه بۆ کوئ؟ دینی پروین؟ »

مهمو گوتی « برو پیرهژن. دهههوی بچمه مائی دهسگیرانهکهه »

ئهوهی گوت و پالی دا به دارچهرقهکهی پیادههوهکه وه. بهلام به دهنگی ژنهکهدا کهوت بووه گومانهوه. کهمیک له ژنهی روانی، لئ نریک بووه.

قولی گرت و رای وهشاند و گوتی ئهوه توی . . . ؟ » ژنهکه یهک به خوی قیزاندی. . .)

زوریان چهپله بۆ تریفه لیدا. وهستاساله ئافهرمی لیکرد.

کلاوسوور ههلی دایه و گوتی «حهح، جا ئهوه کهی چیرۆک بوو. چیرۆک ئهوهی "کافکا" یه. پیاوهکه نیواره دهخهوی بهیانی ههلهدهستی دهبی به "قالونچه" « ههموو پینکهنین.

وهستاساله رووی کرده خاله سهید و پرسى « ئهري خاله سهید جهنابت چهن کراست له ئيمه زیاتردراندوه. تا ئیستا دیوته مروّف نیواره بخهوی و بهیانی ههستى بیته "قالونچه" ؟ »

خاله سهید گوتی « ناوهللا، من به عومری خۆم نهم دیوه مروّف بووبیته "قالونچه". بهلام خویرییه پیاوم زۆر دیوه، گویا ماوهیهک شوړشگیربوون. کهچی بونهته بیس ترین خاین و خوڤروش »

کلاوسوور وهاوبیرهکانی کردیانه ههراوههلا. پهنجیرهیان کردهوه، سهندهلیان شکاند؛ و درگیان پیکدا دا. ههرچهند وهستاساله وخاله سهید ههولیان دا ئههونیان کههوه؛ بهلام فایدهی نهبوو. کۆرۆکۆبونههویان شیواند به سههیهکدا.

کلاوسور دروشمی ئەدا « دەبئ سەرنخون بئ، تەنیا رئ چاره هەر ئەوهیه »

تو مەزانه که له نیوخۆه، راپۆرتیان دابوو. زۆری پینهچوو چەن سیاپۆشی باتوم بەدەست و سەر و چاو داپنچراو گەیشتئ. دریان بە خەلکەکەدا. کلاوسور و چەن کەسی دیکەیان قۆلبەست کرد. خەلکەکەشیان وەدەرنا و درگای سالتۆنه که یان قفل کرد.

***

ئیمەش بە ناچار بە تورەیی و دلپەرۆشییهوه وەدەرکەوتین. ویستم مالاوای بکەم و برۆم، بەلام وەستاسالە نەیهیشت. بآلی من خالە سەیدی گرت و کیشامانی و گوتی « ئەگەر قەناعەت بکەن، دەچینهوه مآلی ئیمە. هەرچیەکمان هەبوو، پیکەوه دەیخۆین. شەوی پاییز درێژە دادەنیشین و دەرد دل دەکەین. »

خالە سەید بیانوی هیناوه که خیزانی نەخۆشە، کەشیشیان لە مآل نییە ناتوانی. داوی لئ بوردنی کرد؛ ئەو مالاوایی کرد و رۆیی. من بە دل و نا بەدل لەگەلئ ریکەوتم.

تازە شیومان خوارد بوو، لە زەنگی درگایان دا. خیزانی وەستاسالە بە شەلەشەل و بۆلە بۆل، چوو بزانی کێیە و چی دەوی. گویم لئ بوو، که یەکیک گوتی « ببەخشە بەم شەوه درگام پینگرتوون، وەستاسالە لە مآله ؟ »

ئەویش لە جوابدا گوتی « ئەلێکەسلام خات هەنارگیان، یا خودا بە خیری بئ، بەلئ فەرمووبا بچینه ژووری! »

وەستاسالە دلئ داخواریا وترس دایگرت. لە پەنجیرەکەوه سەرە تاتکیکی کرد. هەرکە دنگی خات هەناری هاتەگوئ لە بەر خۆیهوه گوتی " خیر بئ تو بلئی بۆچی هاتبئ "

درگاکە کراوه و خات هەنار وەژوورکەوت. وەستاسالە چوو پینشوازی و گوتی « هەنار! ئەوه چۆنه ریت لئ ون بووه ؟ »

خات هەنار گوتی « ئای وەستاسالە گیان نازانی، یاخوا هیچ کەس وەک منی لئ نە قەومی. نازانم بلئیم چی، خۆت دەزانی؛ باوکیان بەجووره رۆیی که رۆیی. ئەو دوانەیی دیکەشم بوونه دەستە چیلەئی ناگری شەری بەچکە ناغا و خۆخۆری. کەچی ئەوانە وا شەریان هەلگرساند ئەوەتا خۆیان قیت قیت لە بەغدا و لە ئورۆیا خۆشترین ژانیان هەیه و کەیفی بۆدەکەن. ئەوەتا منی کۆسکەوتوش داماو؛ نەتەنیا من هەزاران دایکی دلستوای وەکوو من کۆسکەوتوو و داماوین. خەلکی ئەم شارە هەموو دەزانن که رۆژیک تیرم و دوو رۆژ برسیم. تەنیا ئەم پاشەبەرم بۆماوه تەوه، ئەوەتا ئەویش سەری لە گێچەل دەخوری؛ هەر رۆژەیی بەزمیکم بۆ دەنیتەوه. بەدەستییهوه دامام »

وەستاسالە کوتی « خەفەت مەخۆ؛ هەر تو لیت نەقەوماوه. من هەر چیم لە دەست بئ بە سەر هەر دوو چاوهکانم. دەفەر مووی چ بکەین ؟ »

خات هەنار گوتی « منیش هەریۆ ئەوه هاتوم، تئیدامام؛ نازانم پەنا بۆکی بەرم »

وەستاسالە، چاوی لە سەریەک دانا و تئیراما؛ داوی پشونیک گوتی « کەسێک ناناسی بیکەینه تکاکار ؟ »

خات ههنار ههنديک مات بوو، ناخیکي ههکئيشا و گوتي « ناوئلا، هيچ کس شکنابهه مهگهر ههر خوت تهگبير يکمان بو بکهی »

وهستاساله کوتي « سهبرکه بزانه بير يکي لي دهکينهوه. خه مهخو! دلنياهه، نه دنياهه ههرئاوا ناميني؛ با جاري چايهکي بخوينهوه.» خيزاني وهستاساله چاي هينا و چوو له تهنيشت خات ههنار دانيشت، دلخوشي دهداوه. له ههمان ساتدا به نهرمي لپيرسي « خات ههنارگيان شتوت خواردوه ؟ دهبا با نانت بو بينم ، مالي خوته.»

خات ههنار گوتي « نهر ي به قوربانتم، من ئيواران زوو نان دهخوم »

بهلام له ناخهوه خوي دهخواردوه. سينگي دهکوتا « ناي خوا چاكيان بو نهکا »

وهستاساله چايکي خواردوه و سيگار يکي داگرساند. چهن مزي له سيگار هکهي دا و له بهرخويهوه دهی گوتي « نهگهر پياو ناچار بي، مهجبوره " به جولهکesh بلئ به ريشي مهبار هکت قهسهه".

ناخیکي له ناخهوه ههکئيشا، و روو له خات ههنار کرد و گوتي « ههسته! با بچين بولاي ئيمام جومعه؛ لي بيارينهوه، بهکو تکايهکمان بو بکا»

منيش ئيزنه خواست و لهگهل نهوان وهدرکهوتم. له کولان مالاواييم لهوان کرد و بهرومل بوومهوه. دهرويم، بيرم له رووداوهي ئيواره چيروک دهکردهوه. چي قهوما ! بو ، له بهرچي؟ پريسار ميشکمي نالوز کردبوو. شهو خهوم لي شيوابوو، له سهه جيگاکهه گینگلم ئهءا و خهوم لي نهدهکهوت.

***

روزي دوايه، لاي ئيواره؛ وهستاساله لهگهل چهن هاوريني ديرين ئيم پهيدا بوون. بلئي نه لي توزيک شلهزام. ههر چهند فهرمووم کردن بينه مالهوه نههاتن.

وهستاساله گوتي « ههسته با بروين »

گوتم « بو کوئ وا به پهله »

گوتي « تو ههسته! دوايه بيت دهليم »

فايدهی نهبوو، لهگهليان وهريکهوتم. له ريگا به راويزي قسهکردني نهواندا تيگهيم که بو کويم دهبن. به پياسه و قسهکردن گهيشتینه بهردرگاي مالي خات ههنار. وهستاساله له زهنگي دا. خات ههنار ههر له ههوشهوه دهنگي هات، « کئيه ؟ نهوه هاتم » درگاي کردهوه. فهرموو، فهرموو. چووينه ژوورئ.

سهماومرگيزه دههات. چاي له دواي چايي. دوکلهي سيگار به با کردن و قسهي ليره ولهوي. پيم سهپربوو! چون نهمانه تا دويني دانويان پيکهوه نهدهکولا يهک کهوتوون. ههولم دا که له سهرخويم وگوئ بگرم. کلاوسوور، مات وي دهنگ لاي درگاکهوه دانيشت بوو. خات ههنار چايکي بو هينام و

گوتی « یاخودا بهخیرییی؛ گهورهت کردم. ئەمشهو جهژنی دووباره له دایک بوونی پاشه‌بهره‌که‌مه؛ بۆیه دۆستان جه‌معیان جه‌مه »

وه‌ستاساله گوتی « خوا پیت بیلی، کوری چاکه. ئەگهر کاریکی بۆ په‌یدا کهین، ئەودهم خوشم بۆی ده‌جمه خوازینی »

خات هه‌نار گوتی « خوا له ده‌مت ببیسی، وه‌ستاساله گیان »

وه‌ستاساله له سه‌رقسه‌کانی به‌رده‌وام بوو و گوتی « به‌لام شه‌رتی هه‌یه، شه‌رتی ئەوه‌یه که ئەویش له قسه‌ی دایکی ده‌رنه‌چی. خۆی ده‌زانێ که من قه‌باله‌ی خانومه‌که‌مم له به‌رخاتری دایکی له بارمه‌ داناه. ئیمام جمعه‌ش ریشی سپی له گریوناوه. جا، پیاوی پیاو ئەوه‌یه که ولامی پیاوه‌تی و چاکه به‌ چاکه‌ بداته‌وه »

کلاوسوور، سه‌ری به‌ردابوووه، هه‌چی نه‌ ده‌گوت.

خات هه‌نار گوتی « ئای که قسه‌ی دلێ منت کرد، وه‌ستاساله گیان. خۆی ده‌بی بزانی چه‌ندم شه‌ونخونی بۆ کیشاون، ئیدی هه‌چم به‌ به‌روه‌ نه‌ ماوه؛ ئەویش ده‌بی ئەمه‌گی دایکی بداته‌وه. تاکه‌ی چاوبه‌گریان وه‌هناسه‌ ساردیم. خه‌لکی له هه‌موو ده‌سگایه‌ک دا ده‌ستیان هه‌یه. چ خه‌میانه. هه‌ر مندالی ئیهمه‌مانان به‌ده‌خت ده‌بن »

وه‌ستاساله گوتی « هه‌لبه‌ته مه‌سه‌له ئەوه‌یه به‌چ شیوه‌یه‌ک و چون مافی خۆمان وه‌ده‌ست بینین. گرینگ ئەوه‌یه که به‌کترمان قه‌بوڵ بێ و هه‌وڵ به‌دین لێک نزیک بینه‌وه. هه‌چ نه‌بی بتوانین خالی هاوبه‌شمان بدۆزینه‌وه. یه‌ک لایه‌نه نه‌روانینه مه‌سایل »

کلاوسوور رووی کرد وه‌ستاساله و گوتی « من خزمه‌تکاری ئیوم » به‌لام له‌دلی خۆی دا و له ژیر لچه‌وه ده‌یگوت « ده‌بی سه‌ر نوخن بێ؛ ته‌نیا ری چاره هه‌ر ئەوه‌یه »

خات هه‌نار به‌ خوشه‌ویستییه‌وه سه‌رنجیکی کوره‌که‌یی دا و ناخیکی هه‌لکیشا. چاوه‌ کزه‌کانی پر بوو له فرمیسک. رووی قسه‌ی له من کرد و گوتی « ماموستا گیان! چاکه و پیاوه‌تی قه‌ت ون نابێ. مه‌منونی هه‌مووتانم »

وه‌ستاساله به‌ رووخوشییه‌وه گوتی « کورینه! دره‌نگه، با بی کهین به‌ شه‌و »

نایریل 2010 یوته‌بۆری